

herfst 2000

DORPSKRANT

SONNEGA

EN

OLDETRIJNE

De redactie van de Dorpskrant bestaat uit:

Anneke Bergman
Sonnegaweg 55
Oldetrijne

typewerk
+
vormgeving

0561 499230

Joke Smink
de Weeren 9
Oldetrijne

499228

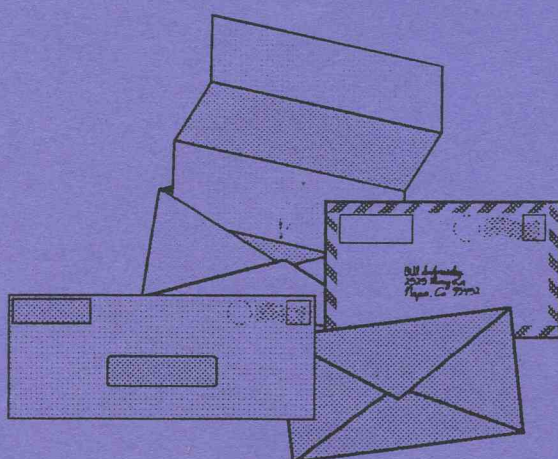
Hieke Speerstra
P.S. weg 63
Sonnega

613382

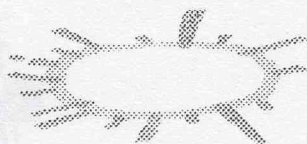
Geert Hoekstra
Sonnegaweg 67
Oldetrijne

eindredactie
+
inleveradres copy

499313

ALS U BUITEN HET
BEZORGGEBIED WOONT, KUNT U VOOR f10.00 PER JAAR
ABONNEE WORDEN VAN DEZE KRANT.
DIT BEDRAG GRAAG OVER MAKEN OP
REKENING NUMMER: 3719 08.477 VAN DE STICHTING
DORPSCENTRUM TE OLDETRIJE

HALLO, INWONERS VAN SONNEGA & OLDETRIJNE

De eerste maïs is al weer van het land en dat betekent dat het echt herfst is geworden.

De avonden worden korter en dat beloofd weer veel activiteiten binnenshuis en een opleving van het verenigingsleven.

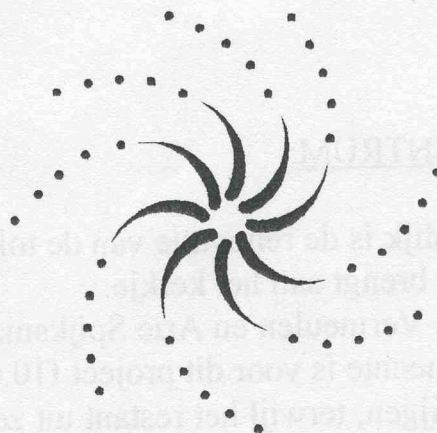
In deze krant treft u een overzicht aan van het programma in het Dorpscentrum. Noteer de data alvast in uw agenda.

Verder stelt de nieuwe voorzitter van het Stichtingsbestuur zich voor en zijn er weer nieuwtjes uit Zuid-Afrika van de familie Tjasse Winter.

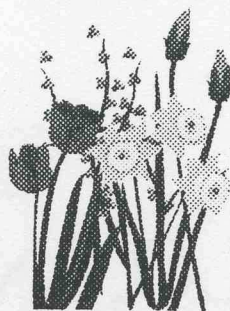
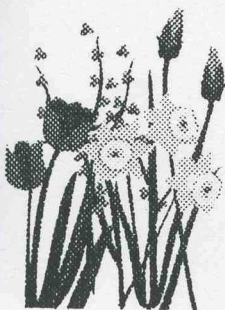
‘Samen Een’ houdt haar toneeluitvoering in Lindetrek.

En ook de mijlpaal die mevrouw Broekema bereikte (100 jaar), blijft niet onvermeld.

Hopelijk is er voor iedereen weer wat bij
En we wensen u veel leesplezier.

DE REDAKTIE

NIEUWS UIT HET DORPSCENTRUM

MUTATIES STICHTINGSBESTUUR:

Nadat Elinor van Dommelen het voorzitterschap van Hieke Speerstra heeft overgenomen, wordt secretaris Geert Hoekstra opgevolgd door Jan Boonstra. Anneke Zuidberg blijft penningmeester en Tecla Nieuwenhuis en Arie Spijksma maken dit bestuur compleet.

Wk

WINTERPROGRAMMA:

Het winterprogramma voor het Dorpscentrum ziet er als volgt uit:

- Woensdag 8 november : opfriscursus verkeer
- Vrijdag 24 november : videofilm over de Rottige Meenthe
- Vrijdag 22 december: kerstsamenzang m.m.v een accordeon orkest.
Gea Nanninga houdt de overdenking.

- Begin januari: miniplayback show

ALLE AVONDEN BEGINNEN OM 20.00 UUR.

Wk

DORPSCENTRUM:

Waarschijnlijk is de renovatie van de toiletgroepen klaar als u de eerste avond een bezoek brengt aan het kerkje.

Pachter Jan Vermeulen en Arie Spijksma hebben daar hun tijd aan besteed.

Van de gemeente is voor dit project f10.000 beschikbaar gesteld, waar we 2/3 deel van krijgen, terwijl het restant uit zelfwerkzaamheid bestaat.

Wk

Wk

Wk

Wolvega 26 september 2000

referentienummer : --/GW

Plaatselijk Belang Sonnega/Oldetrijne

P/a H. J. Scheltinga

Sonnegaweg 63

8479 HG OLDETRIJNE

behandeld door : K. J. Wilmink

doorkiesnummer : 691216

onderwerp : inhaalslag onderhoud wegen
gedeelte: Sonnegaweg (tussen
de Pieter Stuyvesantweg en de
Kerkhofslaan) te Sonnega

Geacht bestuur,

Hierbij delen wij u mede dat wij voornemens zijn om binnenkort verzwaard onderhoud uit te voeren aan de Sonnegaweg tussen de Pieter Stuyvesantweg en de Kerkhofslaan. De werkzaamheden bestaan uit het asfalteren van de rijbaan, het maken van een accentueringsplateau op de kruising Sonnegaweg/Kerkhofslaan en een verkeersdrempel ter plaatse van de bebouwde komgrens. Tegelijkertijd zal de voorrangsregel op de genoemde kruising vervallen, waardoor het een gelijkwaardige kruising wordt.

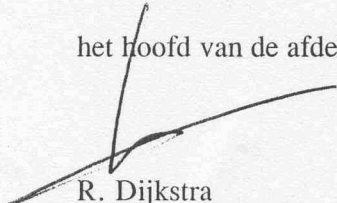
Tijdens de asfalteringswerkzaamheden zal het betreffende gedeelte van de Sonnegaweg voor het **doorgaande** gemotoriseerde verkeer worden afgesloten. Aanwonenden zullen voordat de werkzaamheden beginnen, persoonlijk bericht ontvangen over de planning en de uit te voeren werkzaamheden.

Wij vertrouwen erop u hiermede voorlopig voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

Burgemeester en Wethouders van Weststellingwerf,
namens dezen,

het hoofd van de afdeling Gemeentewerken,

R. Dijkstra

CREATIEF

CREATIEF

Spiegel etsen dorpscentrum

Op vrijdagavond 15 september was er een avond spiegeletsen in het dorpscentrum onder leiding van Trijntje Pit uit Wolvega.

Onder het genot van een bakje koffie kregen we uitleg over de werkwijze en de vele mogelijkheden van het etsen van Trijntje Pit, werkzaam vanuit "Atelier Trijnie". Bij haar kun je een groot assortiment aan cursussen volgen: glasverven, boek prepareren, kaligrafie, toogje decoreren, textiel verven, etc.....

Bij het spiegeletsen breng je met een calqueer-papier een patroon op een goed schoongemaakte spiegel over. Deze tekening wordt nogmaals met een colorpoint overgetekend, en daarna ingeetst. Na een droging van ruim 60 sec. wordt dit afgewassen en klaar is je spiegel. Er zijn spiegels gemaakt met o.a. fruitafbeeldingen of zelf meegebrachte voorbeelden van b.v. een geboorte kaartje - stripfiguur - trekker etc..... Alle spiegels zijn zeer mooi geworden, het was een heel geslaagde avond.

een etser

CREATIEF

TOOGJE OF KISTJE MAKEN

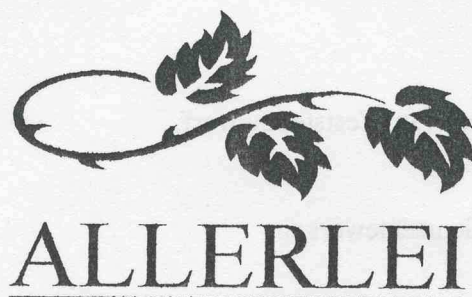
CREATIEF

En hier volgt een volgende avond om creatief bezig te zijn. We gaan op 12 januari 2001 een "toogje of een kistje decoreren" ook dit weer onder leiding van Trijntje Pit. De kosten bedragen inclusief de materialen f 22,50. De cursus is in één avond. Opgave voor 4 januari 2001 bij Anneke Zuidberg tel: 0561-499363.

DE STICHTING

CREATIEF

CREATIEF

COLLECTE:

De collecte voor de kankerbestrijding van september j.l. heeft f 890,05 opgebracht. Een heel mooi resultaat voor onze dorpen, daarvoor heel hartelijk dank. Ook weer heel hartelijk dank aan de collectanten Corry Baylé, Joke Bouman, Geko Hoekstra, Geesje Keuning en Doortje Stroop voor de spontane inzet!

Hieke Speerstra

BURGERLIJKE STAND:

* VERTROKKEN: Fam. Leroy, Sonnegaweg 7 naar Wolvega

Even voorstellen - de nieuwe voorzitter van de beheerscommissie

In de Dorpskrant van maart j.l. heeft U al kort kunnen lezen, dat ik per 1 mei 2000 het voorzitterschap van de Stichting Dorpscentrum van Hieke Speersta heb overgenomen. Toen ik telefonisch over deze functie werd benaderd, was mijn eerste reactie: daar heb ik geen tijd voor! Maar ik realiseerde me gelukkig snel, dat ik niet meer werk, dus niet meer elke week naar Amsterdam hoeft te rijden en dus alle tijd van de wereld heb, dingen te doen, die mij nuttig lijken. En dit soort functies vind ik nuttig voor de gemeenschap. Hoe kleiner de wereld wordt met al die computers en het Internet, persoonlijke contacten op dorpsniveau kunnen daardoor niet vervangen worden. Gezamenlijk een deel van je vrije tijd aan een gemeenschappelijk doel wijden, geeft niet alleen je zelf voldoening, het animeert anderen hetzelfde te doen en maakt activiteiten mogelijk, die op de commerciële markt onbetaalbaar zouden worden.

Zo ver mijn motivatie - maar wie ben ik?

Ons gezin, bestaande uit mijn man Tonny, onze zoon Felix en mijzelf kocht 30 jaar geleden een vervallen boerderijtje aan de Sonnegaweg. Wij hebben daar al onze vrije tijd, alle vacaties en een groot deel van onze energie in vertimmerd en verbouwd. Door omstandigheden konden wij het grondgebied tot een halve hectare uitbreiden, waarop ik geprobeerd heb, een tuin te creëren. Nu mijn man en ik niet meer werken, hebben wij ons permanent aan de Sonnegaweg gevestigd en wij vinden het heerlijk, daar te wonen. Wanneer we een dag in Amsterdam moeten zijn, weten wij niet, hoe snel we weer naar Sonnega moeten afreizen; de grote stad heeft haar bekoringen voor ons totaal verloren, zij stinkt, is lawaaiig en onpersoonlijk. Sonnega is ons *thuis* geworden.

Wat zijn mijn hobby's?

Lezen, schrijven en tuinieren en niet noodzakelijkerwijs in deze volgorde.

Als kind al heb ik alles gelezen, wat onder handbereik was, tijdens mijn studietijd heb ik meer gelezen, dan welke andere student, voor mijn werk aan de Universiteit van Amsterdam moest ik veel lezen en nog gaat geen dag voorbij zonder een boek in handen gehad te hebben.

Schrijven is eigenlijk het gevolg van veel lezen en studeren. Je begint er mee omdat het moet en op een gegeven moment merk je, dat anderen in je schrijfproducten zijn geïnteresseerd, je publiceert en plotseling kunt je niet meer ophouden. Op dit moment schrijf ik mijn proefschrift over vrouwen in de goochelkunst.

Maar mijn grote passie is de tuin. Als je bedenkt, dat er behalve drie magistrale eiken en twee oude perenboompjes alleen weiland en een maisveld waren, kun je begrijpen met hoeveel inzet deze tuin tot stand gekomen is en in stand wordt gehouden. Er vergaat geen dag, dat ik niet even in de tuin bezig ben, 'slecht weer bestaat niet, alleen slechte kleding', heb ik ooit in een Engels tuinblad gelezen en dat klopt helemaal. Goede kleding en goed gereedschap zijn het halve werk en vergroten het plezier van het tuinieren. Zelfs het tuinonderhoud bij het dorpshuis vind ik prachtig.

Tot nu toe heb ik nog niet veel te doen gehad als voorzitter, maar nu moeten wij van het Stichtingsbestuur de activiteiten voor de winter voorbereiden en ik heb gemerkt, dat ik met een hele creatieve groep mensen te maken heb. Laten we hopen, dat u dat ook vindt en massaal aan de te verwachten activiteiten deelneemt. Hopelijk tot ziens in het dorpscentrum!

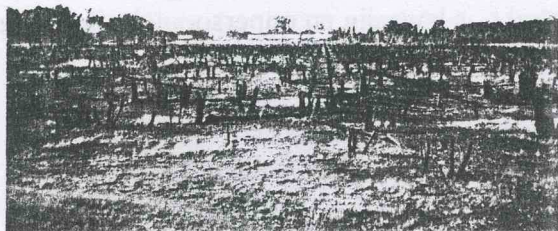
Elinor van Dommelen

15-8-2000

Dit stukje is iets anders van opzet dan u gewend bent. Reden hiervan is dat twee vrienden van Tjasse, Rens en Tjerko, in augustus anderhalve week naar Meyerton zijn geweest. Uiteraard hebben ze tijdens deze trip een aantal foto's gemaakt, waarvan ik voor de dorpskrant gebruik mocht maken. Bovendien heeft Rens mij een hele avond lang bijgepraat over zijn ervaringen in Zuid-Afrika.

De aangekochte grond

Van de 10 hectare aangekochte grond stond 8 hectare beplant met bomen. Dit bos is vroeger aangeplant. Dit is nog goed op de foto te zien aan de rechte rijen.

Op bovenstaande foto zijn de bomen inmiddels gekapt en het bruikbare hout verwijderd.

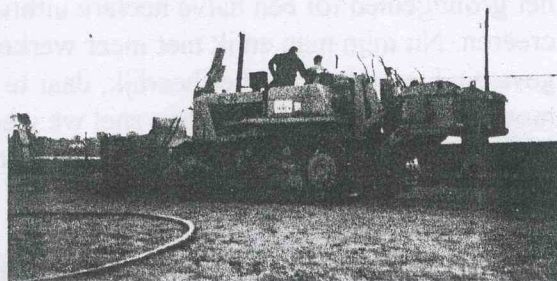
De takken en bladeren zijn opgebrand. In het midden van de foto is nog zo'n brandplek te zien.

Dat het er droog is, blijkt wel uit het feit dat een brandstapel ter grootte van mijn keuken (40-50 kuub) in ongeveer tien minuten is opgebrand. Bij het aansteken wordt dan ook geen gebruik gemaakt van brandstof of iets dergelijks.

Schoonmaken grond

Na het kappen van de bomen moet de grond verder worden schoongemaakt, zoals het rooien van de bomen en het verwijderen van een enkele kei. Hiervoor heeft Tjasse een grote bulldozer gehuurd. In deze bulldozer ligt een stevige motor, een zogenaamde V-8. Op de foto is er nog maar één woelpoot gemonteerd, maar in werkelijkheid is er met drie woelpoten gerooid. Deze machine lustte wel de

nodige brandstof, hetgeen een vervelende bijkomstigheid was, omdat ook in Zuid-Afrika de brandstof duur is.

Op zich werkte de machine voortreffelijk, want Tjasse heeft slechts 70 uur nodig gehad om de bomen te rooien.

Hierna moet de grond nog verder worden schoongemaakt, want de grond zit natuurlijk nog vol met wortels. De grond in de buurt van de waterbron zal als eerste worden schoongemaakt en beplant.

Bron boren

Vandaag (7 september) is men begonnen met het boren naar een waterbron. Dit betekent dat er een aar aangeboord moet worden. Vermoedelijk ligt deze op zo'n 50 meter diepte. De kwaliteit van het water is goed.

Het aanboren van water is overigens geen overbodige luxe, want het heeft al drie maanden niet geregend in Meyerton.

Vreemd verschijnsel

In de buurt van een aar is er extra aantrekkingskracht vanuit de bodem. Ter illustratie loopt Tjasse op de foto op de volgende bladzijde met een colabottel op zijn hand. Boven een aar gaat de fles

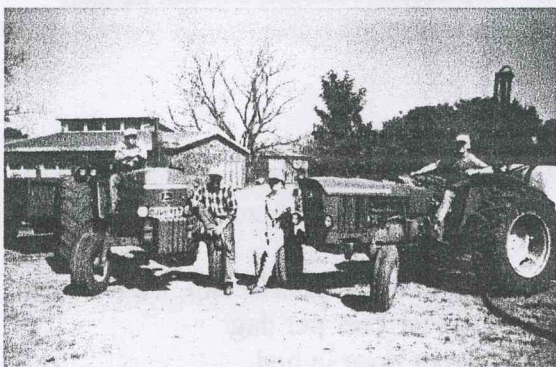
scheef in de hand staan en valt tenslotte op de grond. Dit is geen fabeltje, want

Rens heeft me precies voorgedaan hoe het gaat. Het vallen van de fles gebeurde niet alleen bij Tjasse, maar ook bij zijn beide vrienden Rens en Tjerko.

Uitbreiding machinepark

Inmiddels heeft Tjasse een tweede John Deere op de kop weten te tikken. Uiteraard heeft hij deze zelf opgeknapt. Eén inwoner van Sonnega zal het in ieder geval prettig vinden dat die "groenen" ook in Zuid-Afrika staan te glimmen.

V.l.n.r. Rens, Tjasse, Betsie en Tjerko

Op deze foto is het glimmen van de trekkers niet te zien, maar op de originele foto is wel te zien dat Zuiderwint veel aandacht aan hun materieel besteedt. Verder heeft Tjasse zelf een kipper gebouwd, welke ook op de foto staat.

Een coproductie van

ZUIDERWINT

en Rens van Valkengoed,
Tjerko Bruinsma,
Grietje Postma.

Bemesting

Om de grond humusrijker te laten worden, gebruikt Zuiderwint momenteel kippenmest. Er moet voorzichtig omgesprongen worden met het gebruik van kippenmest in verband met de kans op verbrandingsverschijnselen aan de plantjes.

Tjasse vertelt dat koeienmest voor het verrijken van de grond beter is. Voorheen gebruikte hij wel koeienmest. Gevolg hiervan was dat hij het onkruid maar moeilijk de baas kon blijven.

Schemering

Rens vertelde mij dat het in Zuid-Afrika binnen tien minuten donker was. Een lange schemering zoals wij die kennen, kennen ze daar niet. Dit heeft alles te maken met de ligging t.o.v. de evenaar.

Vrouwendag

Rens vertelde me nog een aardig voorval. Op een gegeven moment had Tjasse onderdelen nodig, omdat de filters van de bulldozer verstopt waren. Op die bewuste dag kon hij die niet krijgen, omdat alles stil lag. Het bleek namelijk Vrouwendag te zijn. Op deze dag werkt er niemand. Leuke bijkomstigheid was dat Betsie trakteerde op gebak.

Bij mij rees de vraag: wat houdt Vrouwendag nu in?

Tjasse heeft geprobeerd mij dat uit te leggen. Vrouwen hebben in Zuid-Afrika pas veel later stemrecht gekregen dan de mannen. Het verkrijgen van stemrecht (in de jaren zestig) wordt herdacht/gevierd op Vrouwendag.

Wordt vervolgd

We hebben nog veel meer informatie voor u, maar dat willen we bewaren tot een volgende dorpskrant.

100 jaar

ZWAANTJE BROEKEMA WERD HONDERD JAAR

Zwaantje Broekema-Bosma, wonende aan de Pieter Stuyvesantweg in Sonnega, werd honderd jaar.

Op de dag van haar honderdste verjaardag kreeg de oudste inwonster van Sonnega/Oldetrijne talrijke felicitaties, zowel met de post(onderandre namens koningin Beatrix en van de commissaris van de koningin in Friesland, Ed Nijpels) als via de telefoon. Ook burgemeester Remco Heite en zijn vrouw Nans gaven 's morgens blijk van hun belangstelling en kwamen gezellig een kop koffie drinken. Het draaiorgel Grote Dorus kwam de jarige een muzikaal hulde brengen.

Zwaantje Broekema, die zowel Stellingwerfs als Fries spreekt, werd als boerendochter geboren aan de Stadburen in Nijelamer.

Tot haar 23^e jaar heeft ze op deze boerderij gewoond.

Toen ze 23 was verhuisde ze naar de Polderhoeve in Nijelamer, waar ze drie jaar verbleef.

Daarna ging ze met haar man Jacob Broekema naar Sonnega, waar ze woonden en werkten op boerderij 'Werklust'. Ze trouwde op 21 mei 1927 op 26-jarige leeftijd.

Het echtpaar kreeg twee kinderen, een zoon en een dochter: Eildert en Jeltje.

Leed bleef haar niet bespaard, want in 1983 overleed dochter Jeltje op 47-jarige leeftijd.

Elf dagen later overleed ook haar man Jacob Broekema. Hij kreeg een hersenbloeding en stierf na een ziekbed van ongeveer een half jaar.

Hoewel haar man volgens het medisch advies naar het verpleeghuis moest, besloot ze haar man zelf thuis te verplegen. Dat heeft ze tot aan het einde gedaan.

Zelf moet Zwaantje Broekema nu ook verpleegd worden.

Dat gebeurt in haar eigen huis, gelegen naast boerderij 'Werklust'.

Iedere morgen komt nicht 69-jarige Jeltje Bosma om negen uur om haar te verzorgen.

Elke week leest zij Zwaantje het nieuws voor uit nieuwsblad Stellingwerf, zodat ze in ieder geval op de hoogte blijft van wat er om haar heen gebeurt.

Jeltje Bosma was vroeger verpleegster en houdt haar tante niet alleen gezelschap, maar zorgt ook voor haar eten en drinken. Daarnaast komt de thuiszorg vier keer per dag.

Het grootste deel van de dag brengt de honderdjarige overigens door in bed.

Alleen 's morgens van negen tot twaalf is ze op.

Daarna is ze helemaal opgebrand en gaat ze naar bed.

Zwaantje heeft een groot deel van haar leven – van 1927 tot 1972 gewerkt op 'Werklust'. Ze deed deze naam volgens haar naaste familie alle eer aan, want ze was als boerin een harde werker. Toen het echtpaar Broekema met het bedrijf van start ging, molken ze ongeveer twintig koeien(voor die tijd was dat een aanzienlijk aantal) en hadden ze de beschikking over zestien bunders land. Boerderij 'Werklust' werd in 1909 gebouwd. Achttien jaar later namen Jacob en Zwaantje de boerderij over. Zoon Eildert Broekema en diens vrouw Rika zwaaiden in de periode van 1964 tot 1 mei 1998 de scepter over de boerderij.

Ze trouwden in 1954 en woonden daarna tien jaar in het huisje naast de boerderij, waarin nu dus de honderd jarige woont. Sinds 1 mei 1998 zit de 37-jarige kleinzoon Jacob Broekema met z'n vrouw Nynke Benedictus op boerderij 'Werklust'.

Feestcommissie Sonnega-Oldetrijne

M E D E D E L I N G E N

De feestcommissie zit nog niet stil. De eerste voorbereidingen voor het komende dorpsfeest zijn al weer gedaan.

Plannen

Behalve het vaststellen van data, maken we ook alvast voorzichtig plannen voor het komende dorpsfeest.

Bij onze nabeschouwingen over het laatste dorpsfeest zijn ons een aantal zaken opgevallen. Op de eerste plaats vinden we dat het aanbod voor de jeugd tussen circa 12 en 18 jaar te klein is. Hier proberen we voor het komende dorpsfeest wat aan te doen.

Verder zijn we van mening dat het gebruik van de feesttent wat te gering is. De tent staat er een week, terwijl we er maar twee dagen echt gebruik van maken. Er wordt dan ook over gedacht om het feest met minimaal één dagdeel uit te breiden.

Tot slot is ons opgevallen dat er zeer minimaal wordt gevraagd. Dit proberen we voor volgend jaar ook te veranderen.

Gevraagd

Suggesties..... Als u ideeën heeft voor het programma van het dorpsfeest of de aankleding van de dorpen tijdens het dorpsfeest, geef deze dan door aan de leden van de feestcommissie.

Aangeboden

De feestcommissie verhuurt een aantal zaken, zoals o.a. feestverlichting. Het is voor iedereen niet even duidelijk dat een aanvraag gedaan moet worden bij de feestcommissie.

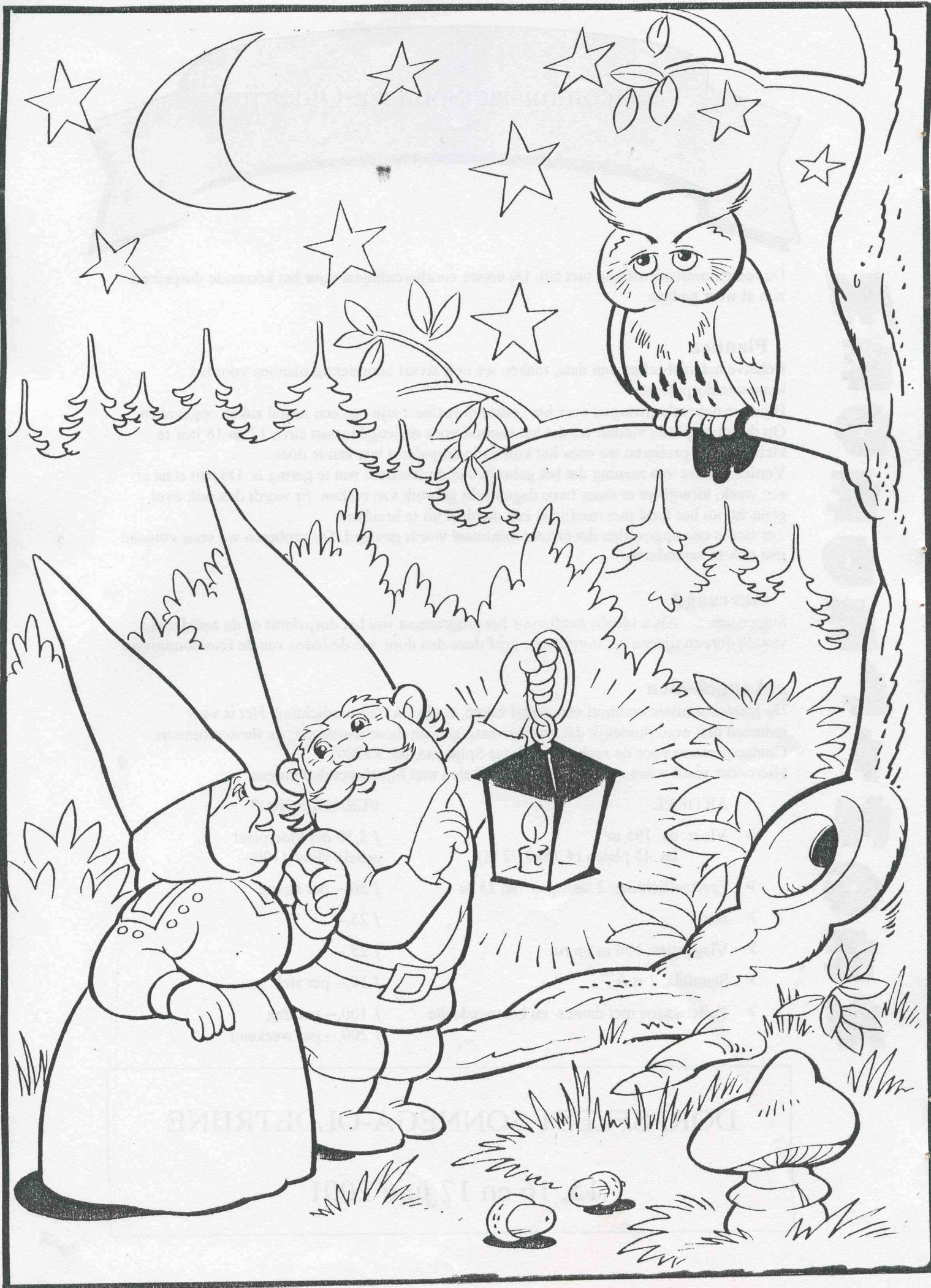
Contactpersoon voor de verhuur is Wytse Spijksma, tel. 499305.

Hieronder vindt u een overzicht van de artikelen met bijbehorende tarieven:

ARTIKEL	VERHUURPRIJS
➤ Vloer: ca. 195 m ² ca. 45 platen (4,75x0,92 m)	f 2,50 per vloerplaat gehele vloer f100,--
➤ Feestverlichting: 2 strengen van 25 m	f 30,-- per streng
➤ Bar	f 25,--
➤ Vlaggetjes: 100 m op rol	f 25,--
➤ Statafels: 2 stuks	f 10,-- per stuk
➤ Toiletwagen met dames- en herengedeelte	f 100,-- per dag f 200,-- per weekend

DORPSFEEST SONNEGA-OLDETRIJE

15, 16 en 17 juni 2001

Een tijdje geleden kwam ik (Alfred van den Akker) dhr. en mevr. Hoekstra in de C1000 tegen. Toen ze vroegen hoe mijn trip naar Canada was geweest had ik het kunnen weten; of ik een stukje voor de dorpskrant wilde schrijven?

Echte cowboys bestaan nog.

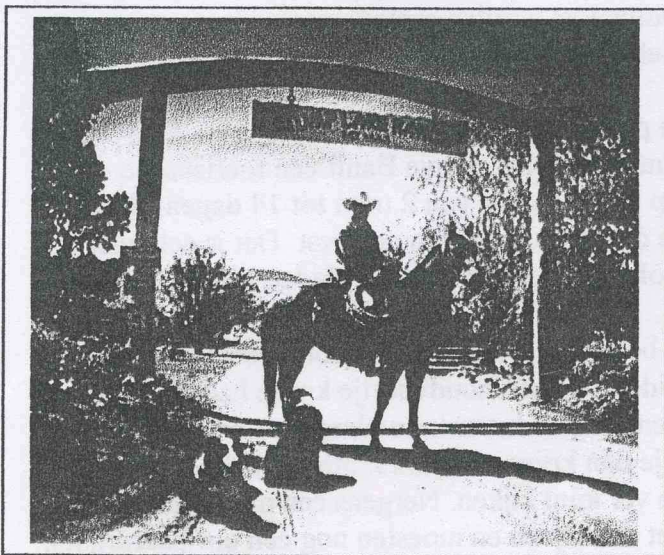
16 Mei ben ik naar Calgary, Alberta in Canada gevlogen, nee niet om daar een boerderij te kopen maar om de bruiloft van een neef bij te wonen. Ik kwam daar drie dagen voor het feest aan en kon dus meemaken hoe het bruidspaar steeds zenuwachtiger werd. Een huwelijksfeest gaat daar toch iets anders dan hier in Nederland. Canada is onmetelijk groot terwijl er maar 24 miljoen mensen wonen. Veel familie moet dus van ver komen en vliegen een paar dagen voor het feest "in" en helpen met de voorbereidingen. Versiering voor in de kerk en de feestzaal en de bruidstaart wordt door moeders, broers, zussen en vrienden gezamenlijk gemaakt. Het wordt zo een echt familie gebeuren.

Na het feest ben ik met een nicht van mij door de Rocky Mountains naar Kamloops gereden. Op deze roette staan veel bezienswaardigheden aangegeven; historische gebouwen, mooie vergezichten en watervallen. Wij hebben een parkje met erg dikke bomen bekeken. Als je halverwege de reis de provinciegrens van British Columbia passeert moet je de klok een uur terug zetten. We hebben die dag 950 km gereden, maar kwamen lekker ontspannen in Kamloops aan. Als je van Oldetrijne naar Oostenrijk rijdt ben je door het drukke verkeer moe als je aankomt, in Canada zet je de auto op cruisecontrole en kom je af en toe een tegenligger tegen. Alleen bij de grotere steden is het wat drukker.

Het gebied rond Kamloops is droog, heuvelachtig met hier en daar een bergrugje. Het is het voorbergte van de Rocky Mountains. Hier zijn de grootste nog commerciële Ranches van Canada te vinden waarvan ik een wat kleinere en de grootste heb bezocht.

Op een Ranch worden zoogkoeien gehouden die elk jaar een kalfje horen te krijgen. De beste kalfjes worden aangehouden om de moederkoeien die te oud worden te vervangen maar het grootste gedeelte wordt na 1 jaar in grote feedlocks afgemest.

De kleine ranch waar ik ben geweest is de "Stump Lake Ranch". Hier worden op 32000 ha. (Ja echt waar) 800 koeien gehouden. De manager van dit bedrijf heeft mij aan de hand van een satellietfoto uitgelegd hoe ze met al dit land omgaan.

Je moet je een gebied als de Stellingwerfen voorstellen, met de Linde en de Tjonger. Maar dan heuvels in plaats van onze lintdorpen en bergen in plaats van de grotere dorpen. De ranch, niet meer dan een groot

woonhuis, een paar schuren en een grote coral om het vee op te vangen en te selecteren, staat bij de Blesbrug. Gedurende de winter komen de koeien niet verder dan een paar kilometer van de ranch. Als er veel sneeuw ligt kunnen ze bij gevoerd worden met hooi dat in de zomer op laag gelegen percelen is gewonnen. Het gras dat op de heuvels groeit wordt niet gemaaid en blijft door het droge klimaat gedurende de hele winter voedzaam.

De koeien die voor het eerst moeten kalven blijven het dichtst bij de ranch zodat die het beste in de gaten gehouden kunnen worden als in februari en maart de kalfjes komen. Dit bedrijf heeft 4 cowboys in dienst die samen met 2 medewerkers die in de zomer voor de voederinning zorgen op de koekalverij letten.

Als de kalfjes een beetje op gang zijn gekomen worden er kleine groepjes koeien met hun kalfjes de heuvels in gestuurd, zeg maar stroomafwaarts langs de Linde. De kudde van 800 koeien loopt dus verspreid in groepjes van 30 a 40 koeien met kalfjes en moeten steeds verplaatst worden. Dat "verwijden" moet om te voorkomen dat het gras te kort wordt afgevreten en de goede grassen verdwijnen. Elke dag trekken er twee cowboys morgens om 4.00 uur op uit om de groepjes koeien verder het gebied in te drijven. Dat doen ze zo vroeg omdat de kalfjes dan nog bij hun moeder liggen en de kans dat er een achter blijft niet zo groot is. Op deze manier trekken de koeien tijdens de zomer langs de Linde naar de oude zeedijk en langs de Tjonger stroomopwaarts tot Appelscha en stroomafwaarts de linde terug. Ja echte cowboys bestaan nog. Het is geen goedbetaalde baan maar in British Columbia is de werkeloosheid nog hoog en het vrije leven in de natuur populair.

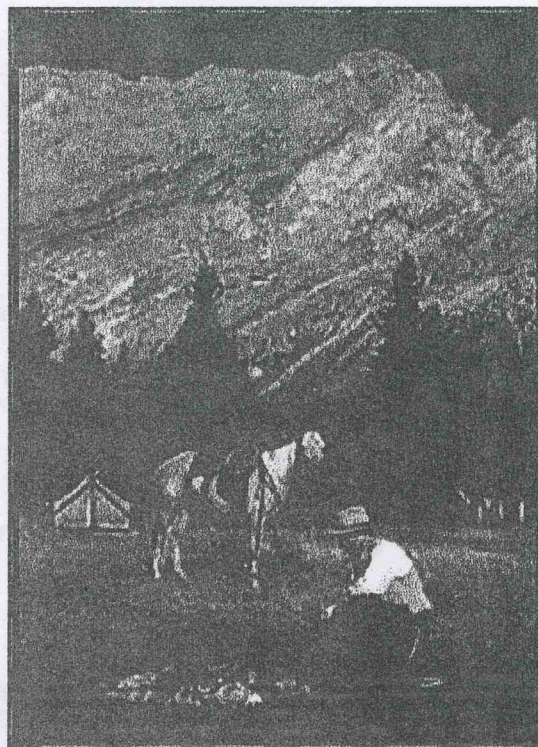
De grootse ranch in Canada is, schrik niet, 200000 hectare groot. Hier worden 20000 stuks vee gehouden. Hier zijn dan ook de dieren bij die in feedlocks worden afgemest. Op dit bedrijf zijn grote laaggelegen gebieden die ook nog relatief vlak zijn. Deze gebieden worden in het voorjaar een paar dagen onder water gezet waardoor er in de zomer 1 snede gras gekuild kan worden. Het graan dat voor het mesten van het vee nodig is wordt aangekocht. Toen we op dit bedrijf een coral met behandelbox bekeken zag ik een soort schiet pistooltje met injectienaald liggen. Je bent zelf boer of niet en pakt zo'n ding dus beet en haalt de trekker over, nee er raakte niemand gewond er vielen gele pilletjes op de grond. Dat waren groeihormonen voor het vleesvee, natuurlijke volgens de manager, synthetische groeihormonen zijn in Canada verboden. In de Europese Unie en dus ook in Nederland zijn alle groeihormonen verboden maar we moeten volgens de WTO wel vlees uit Amerika toelaten! Ik moet wel toegeven dat de steaks in Canada groter en sappiger zijn dan hier. De inkomsten uit het vee liggen ook in Canada onder druk zodat er naar een "tweede tak" wordt gezocht. Op veel ranches zijn gasthuizen gebouwd en worden arrangementen met vissen, paardrijden, wildwatervaren en cowboytje spelen aangeboden. Voor elk wat wilds!

Na Kamloops en omgeving heb ik drie dagen paard gereden in Banff.

Banff is een nationaal park in de Rocky Mountains en het dorpje Banff een toeristische trekpleister. Van hieruit kun je trektochten op paard maken van 2 uren tot 14 dagen. Ik ben samen met een gids en nog drie toeristen drie dagen de bergen in geweest. Dat is echt niet te beschrijven, niet dat het er wild aan toe gaat of zo, de paden die we volgden waren zo slecht dat de paarden alleen maar stapvoets konden.

We trokken dus vanuit het dorp in het dal de bergen in en dan zie je vooral veel bomen en steeds minder mensen. Nadat we onder de middag op een houdvuurtje koffie hadden gezet en een paar steaks gebraden en gegeten, klommen we steeds verder omhoog tot we het hele dal konden overzien. Het gevoel van ruimte wat je dan krijgt is onbeschrijfelijk, je hoort alleen natuur, ziet allen natuur terwijl je weet ik hoe ver kunt kijken. Nergens een door mensen gemaakt gebouw of geluid, oké we waren met ons vijven en moesten nog een uur paardrijden voordat we in de blokhut aankwamen waar we zouden overnachten. Hier stond de kokkin ons al op te wachten, zij was die dag samen met de muilezeltrein met voorraden aangekomen. In het hoogseizoen zijn de groepen met toeristen groter en zijn er elke dag 1 of twee muilezeltreinen onderweg van 10 muilezels elk. De volgende dag trokken we verder het dal in dat steeds smaller werd. De paden waarover we met de paarden liepen werden ook smaller en steiler ook het riviertje dat we volgden en vaak doorheen liepen stroomde sneller.

Op verschillende plaatsen lag nog sneeuw. Aan het eind van de morgen hield de rivier plotseling op, een aardverschuiving had de rivier geblokkeerd en het water probeerde nog een nieuwe rivierbedding te vinden. Het stroomde dus om de aardverschuiving heen tussen de bomen en de rotsen door naar beneden. Onze gids wilde naar de plek waar hij vorig jaar altijd het middag kamp opmaakte dus moesten we tussen de bomen en het water door naar boven. Dan merk je pas hoe handig die quarter horses zijn; met de buik tot in het water lijkt het alsof ze met hun benen vaste grond zoeken voordat ze het neerzetten. De stop onder de middag is ook nog een hele onderneming, de gids zeulde de hele dag een muilezel met zich mee. Dat beestje was bekapt met twee proviandkisten hierin zat brandhout, een bijl, eten en een verbandtrommel. De ezel had een pakzadel op waaraan de kisten waren vastgebonden met een 6 meter lang touw. Ik heb geprobeerd om het vast binden van de kisten onder de knie te krijgen maar dat wilde na drie dagen nog niet echt lukken. Vuurtje stoken, koffie zetten en hamburgers braden ging mij beter af.

Trips langer dan drie dagen gaan vanaf dit punt verder en klimmen over een bergpas heen. Deze pas lag nog vol sneeuw dus gingen wij weer terug naar de blokhut. Halverwege bekeken we nog een oud houthakkerskamp, een paar vervallen blokhutten op een klein stukje vlakke grond langs het riviertje. Tot zo'n 20 jaar geleden werd er in Bannf nog naar delfstoffen gezocht en veel hout gekapt. Nu zijn dat soort activiteiten uit den boze en worden er beperkt toeristen toegelaten. De organisatie die de horse trails organiseert mag niet meer toeristen de bergen insturen dan dat ze nu doen. Het park bestuur wil dat Bannf een oase van rust blijft, het is dus niet vreemd dat wij deze tweede dag niemand anders dan ons eigen groepje tegen zijn gekomen. Terug in de blokhut had de kokkin weer een stevig maal voor ons bereid waar we na het verzorgen van de paarden best trek in hadden. S'avonds rond het kampvuur hebben we onder het genot van een door rivierwater gekoeld pilsje elkaar nog wat beter leren kennen. Onze gids was de hele winter door zijn moeder verwend en flink aangekomen, de trip met ons was de eerste in het seizoen waardoor hij de meeste spierpijn van ons allemaal had. De kokkin ging de volgende dag niet met ons terug, zij bleef alleen achter tot drie dagen later de volgende groep zou arriveren. Zij vond dat heerlijk helemaal alleen in "the middle of nowhere" met een paar goede boeken. Het enige contact dat ze dan met de buitenwereld had was een zender waarmee ze een keer per dag door de baas werd opgeroepen. De laatste dag van onze trip konden de paarden nog een keer laten zien wat ze konden. We gingen langs een berghelling naar beneden via een paadje zo smal dat je een tegenligger niet kon passeren, en zo steil dat wanneer je te voet zou zijn je naar beneden zou moeten klauteren. Langzaam kwamen we weer in de bewoonde wereld, eerst een en later nog eens twee mountain bickers en weer later nog een paar wandelaars. Toen we de paardenstallen weer konden zien riep er iemand; hé een auto...!

Het einde van een onvergetelijke trip in een onvergetelijke vakantie,

Alfred.

DISCO

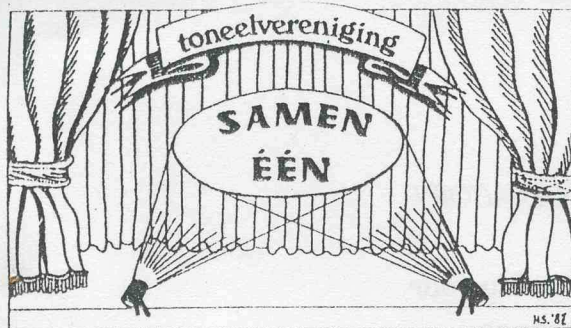
Zaterdag 28 okt a.s. is er weer de
bekende gezellige disco in het
Dorpscentrum van Oldetrijne.
We splitsen de avond.

Kinderen tot ongeveer 10 jaar,
Disco van 18.30- 20.30

Jongeren vanaf ongeveer 10 jaar,
Disco van 20.30- 0.00

We hopen dat jullie allemaal weer
komen.

Entree F 2,50

Ook dit jaar hebben we weer ons best gedaan om een leuk toneelstuk uit te zoeken. Dit keer wordt het toneelstuk 'De ringmeester' door 10 spelers en speelsters op de planken neer gezet. Naast de ervaren spelers zullen 2 debutanten voor 'Samen Een' weer een verrassend stuk opvoeren. Dit mag u niet missen !!

DUS NOTEER VAST IN UW AGENDA:

17 NOVEMBER TONEELUITVOERING 'SAMEN EEN'

AANVANG: 20.00 IN HET DRAFCENTRUM TE WOLVEGA

SKATE-TIPS VOOR KINDEREN

SKATEN? BESCHERM JE GOED!

Vaak skate je op asfalt. De meeste ongelukken gebeuren omdat je valt. Draag daarom altijd goede beschermers.

- Draag in ieder geval pols-, knie- en elleboogbeschermers.

Bijna 40% van alle ongevallen is een gebroken pols of onderarm.

- Skate je in het verkeer of op de half pipe? Draag dan ook een helm.

Je kunt daarvoor heel goed een fietshelm gebruiken.

EERST OEFENEN... DAN PAS HET VERKEER IN!

- Oefen eerst op een rustige plek in je buurt. Oefen op een plaats met een vlakke ondergrond.
- Zorg in ieder geval dat je kunt remmen. Dat is heel belangrijk voor je eigen veiligheid als je het verkeer ingaat. (En natuurlijk ook voor de veiligheid van anderen!)
- Misschien is er bij jou in de buurt een skateschool. Vraag je ouders of je daar een paar lessen mag nemen om goed te leren remmen, vallen, bochten maken en natuurlijk gewoon rijden.

SKATEN IN HET VERKEER? DAT DOE JE ZO!

- Skate zoveel mogelijk op de stoep. Volgens de wet ben je een voetganger als je skate. En voetgangers horen op de stoep, als die er is.

- Eigenlijk is skaten op fietspaden verboden. Het wordt echter 'oogluikend' toegestaan. Skate je op het fietspad? Houd er dan rekening mee dat je er 'gast' bent. Hinder fietsers en bromfietsers niet.
- Skate alleen op het fietspad of de rijweg als het er rustig is. Doe het niet op plaatsen waar veel auto's, brommers en fietsen zijn.
- Waar je ook skate: geef altijd voorrang aan 'gewone' voetgangers en aan alle anderen op de weg.
- Blijf zoveel mogelijk rechts en haal anderen links in.
- Draag nooit een walkman als je skate.
- Draag altijd een helm en beschermers.
- Skate liever niet in de regen. De weg kan glad zijn zodat je eerder valt. Skate ook niet over zand. Je snelheid vermindert, waardoor je voorover kunt vallen. (Bovendien zijn water en zand slecht voor je skates. Je wiellagers gaan kapot.)
- Let verder goed op losliggende stoeptegels, scheuren en kullen in het wegdek.
- De skaterichting is de kijkrichting. Kijk dus altijd goed vooruit!
- Skate je in het donker? Zorg dat je goed te zien bent! Draag reflecterende strips of banden op je kleding. Of doe een armband met een lampje om.
- Van een helling of heuvel skaten is best lastig. Daarvoor moet je echt handig zijn op je skates. Probeer hellingen te vermijden. (Zeker als je pas skate!)

COPY-COPY-COPY-COPY-COPY-COPY-COPY-COPY-COPY-COPY

Inteveren copy voor de volgende school-dorpskrant graag voor
15 Januari 2000 bij G Hoekstra Sonnegaweg 67, Sonnega.
De Winterkrant komt in de week van 29 januari uit.

Miniplaybackshow

Ergens anders in de dorpskrant hebben jullie al iets kunnen lezen over de
miniplaybackshow.

Hier vind je verdere informatie.

We zijn van plan om de miniplaybackshow op **vrijdag 5 januari 2001** te houden.
Aanvang 20.00 uur.

In het afgelopen jaar is er door de echte artiesten weer
prachtige muziek gemaakt, die natuurlijk op jullie manier
geplaybackt kan worden. Oudere nummers mag ook.
Je kunt een solo-optreden verzorgen, maar iets met een
groepje doen is natuurlijk ook erg leuk.

Heb je een idee, geef je dan zo gauw mogelijk op bij Grietje Postma, tel. 499225.
Succes met jullie voorbereidingen en vergeet vooral niet jullie ouders enthousiast te
maken.

Namens de organisatie,

Grietje Postma.